

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt annum nouum exceperit. Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

rate Domini & aliquamdiu postea quartum hoc frustum capere volebat, offerens illud in sua meditatione virgini intemeratæ, ut ea suo id præberet filiolo, cuius amore interim ipse eo carere vellet. Si quandoque in cibum aut potum fuisset avidior, coram sponsa sua reuerenda erubescibat. Si verò quicquam ex his in mensa fuisset prætergressus, ipse sibi mulctam irrogabat. Venit quandoque ad eum peregrinus quidam, dicens in quadam visione diuinitus iussum se esse, ut si quidem ordinatum vellet habere prandendi modum, ad ipsum accederet, & eius exercitia ac instituta sibi aperiri mandaret.

Vt annum nouum exceperit.

CA P V T X.

IN Suetia, vbi ipse oriundus erat, quibusdã locis ipsis Calendis Ianuarij solent adolescentes stolidi noctibus vagari, & ambire à feminis quas amant, sertum quoddam, id est, cantilenas depromunt, & dulcia edunt carmina ac modulos quosdam, aguntque quanta maximè possunt arte & industria, ut amicæ suæ quandam ipsis coronam præstent. Quod nimirum cum ipse audisset, iuuenili animo eius erat gratissimum, atque eadem nocte etiam ipse suam accedens amicam, petijt ab illa sertum sibi donari. Enimverò ante Solis ortum imaginem adijt virginis matris, tenerrimum filiolum suum ad pectus blande stringentis, & inibi flexis genibus tacita dulcique cordis modula-

modulatione cœpit decantare Sequentiam de
 eadem Virgine, orans ipsi copiam faceret à suo
 filio coronam impetrandi, & sicubi ipse minus
 posset, ipsa suppleret. Fuit id ei frequenter ob-
 eò ferium, tantaque etiam plorandi necessitas
 eum incessit, vt feruentes per ora lachryma
 decurrerent. Cantatione ea absoluta, vertebat
 se ad vnice dilectam Sapientiam, eiusque pe-
 bus se aduoluens ex profunda cordis abyssu
 salutabat, multaque laude efferebat eius pi-
 chritudinem, generositatem, virtutes, tenaci-
 tudinem, libertatem cum æterna dignitate ob-
 iunctam, longe supra quaslibet quantum
 formosas mundi huius puellas in ipsa existi-
 tes. Id verò agebat cantu, verbis, cogitationibus,
 desiderijs, vt melius poterat: simulque opera-
 bat, vt omnium amantium cordium spiritali
 quodam modo ipse velut prænunciatus, cunctis
 rumque ex amore prodeuntium cogitationum,
 verborum & sensuum, tanquam sinus quidam
 esset & congeries, vt vel sic ipse alioqui indig-
 nus, dignissimam Sapientiam satis laudare
 posset. Ad extremum ita ait: Tu tamen o ami-
 ca præclara iucundum es Pascha meum, tu cor-
 dis mei vernans æstas, tu hora gratissima: ma-
 mica illa dulcissima, quam solam amat & spe-
 rat iuuenilis animus meus, cuiusque gratia om-
 ni caduco renunciauit amori. Quæso suauis-
 sima id mihi prodesse velis, liceatque à te ho-
 die fertam coronam adipisci. Præsta id mihi,
 obsecro, benignissima per diuinam liberalita-
 tem, per ingentem bonitatem tuam, neque ma-
 sinas hac ineuntis anni prima die vacuum à te
 recedere. Neque enim id te decebit suauissima
 dulce

dulcedo. Memineris oro quēdam fidelem fer-
uum tuum de te testari, non inueniri apud te
Etiam & Non, sed non nisi Etiam atque Etiam.
Age igitur cordis mei dulcedo, prebe mihi ho-^{2. Cor. 13.}
die celesti munere seruum iucundum & ama-
bile, vt quemadmodum vrsanis mundi amo-
toribus datur corona quādam factitia, ita ani-
mę meę hac die xenij vel strenę loco singula-
ris quādam gratia, aut quippiam noui luminis
gratissimis manibus tuis, & suauissima Sapien-
tia exhibeatur Hunc in modum orare consue-
uit, nec vnquam spe sua frustratus abscessit.

De verbis, Sursum corda.

CAPVT XI.

Sciscitabantur quādoque ex eo amici, quid
sibi haberet propositum cum Missam ca-
neret præcipuē quando ante Canonem in-
ciperet Præfationis ea verba, Sursum corda:
quorum mens est, corda omnium ad DEVM
suspirare debere. Hęc enim verba tanto cum
effectu pronunciabat, vt qui audirent, Speciali
quadam pietate ac deuotione permoueri pos-
sent. His ita suauiter respondet: Cum verba
memorata in Missa canere consueui, plerumq;
corde & anima præ Dei flagranti desiderio,
quod id temporis cor meum extra sese rapuit,
colliquescebam. Siquidem tres sublimes sur-
sumque impellentes in me intentiones existe-
bant, ex quibus nonnunquam vna sola quan-
doque duę, interdum omnes sese offerebant,
atque per has ferebar ipse & rapiebar in Deum
Hh & per

*Sursum cor-
da: quid ea
verba signif-
cent.*

*Intentiones
quę quales,
& quot.*